

There are no translations available.

Истиклолият ва озодӣ бузургтарин сарват ва бебахотарин неъмат ҳудододист, ки барои ҳар як миллат ва шаҳрванди ватандӯсту ватанпарвар азизу муқаддас аст. Мардуми тоҷик аз дер боз орзуи ба истиклол расиданро мекард. Ба хотири соҳибватану мустақил шудан ва расидан ба истиклол фарзандони фарзонаи миллат сахми шоиста гузоштаанд, ки таърих ҳаргиз номи неки онҳоро фаромӯш нахоҳад кард.

Мо бояд ҳар нафас шукри ин неъмат Ҳудовандро кунем, ки ба ин ганҷи бебаҳо – Истиклолияти давлатӣ ва сулҳу суботи кишвар шарафёб гаштаем. Ватани тозаистиклоли мо дар ин муддати на он қадар тӯлонӣ ба пешравию дастовардҳои бузург ноил гашт, ки бори дигар аз сиёсати ҳирадмандонаи роҳбари муаззами кишвар, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ- Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон шаходат медиҳад. Имрӯз беш аз 160 давлати дунё Тоҷикистони тозаистиклолро дар арсаи ҷаҳонӣ ба расмият шинохтааст, ки ин боиси ифтихор ва сарбаландии мо бояд бошад. Тавре ҳамагон медонем бо мақсади иҷрои дастури супоришҳои Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ- Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон аз саннаи 15 сентябри соли 2018 дар вилояти муҳтори қўхистони Бадахшон ҷиҳати таъмини волоияти конун, тартиботи ҷамъиятӣ, амниятӣ шаҳрвандон, мусодираи силоҳу аслиҳаи ғайрикунунӣ, пешгирии маводи муҳадир ситоди байниидоравӣ фаъолият дорад. Тибқи иттилои ВАО баъд аз таъсиси ситод то имрӯз 11 нафар ҷинойткорони дар қоғуқов қарордошта ихтиёран бо аризаи ҳудикрорӣ ба мақомоти ҳифзи ҳуқуқ ҳозир шуда, микдори зиёди силоҳи оташфишон аз соқинони шаҳру ноҳияҳои вилоят ҷамъоварӣ ва мусодира қарда шуд. Ин аз он шаходат медиҳад, ки то ҳол дар миёни мардум шахсоне мавҷуд будаанд, ки ба қадри осудагии миллат ва ободии кишвар нарасида, ба умеди ваъдаҳои дурӯғи хоҷагони ҳориҷӣ мебошанд. Мардуми шарафманди вилояти Бадахшон бояд таъсисёбии ситодро интизор нашуда, пеши роҳи вайронсозии конунҳоро аз ҷониби ҷинойткорон мегирифтанд. Бузурге дуруст фармудааст, ки “Агар ҳоҳӣ озод зиндагӣ кунӣ, гуломи конун бош”. Тавре мебинем, риоя нагардидани конунҳо дар вилоят бештар аз ҷониби ҷавонон сар мезананд, дар ҳоле, ки Ҳукумати ҷумҳурӣ меҳодад ояндаи давлатро ба ихтиёри ҷавонон вогузор намояд. Ба амал омадани ин конуншиканӣҳо аз ҷониби ҷавонони вилоят боси нигаронӣ ва таассуф аст, ва мо ҷавонони вилояти Хатлон ҷунин амали ғайрикунунӣ онҳоро маҳкум мекунем. Ин амалҳои ҷавонони вилоят, ки микдорашон ангуштшуморанд мақоли ҳалқӣ “Бо арбоб бози қарданро дорад”. Онҳо бояд андеша кунанд, ки ҷунин амалҳои беҳирадона боиси марғи ҷандин қаси беғуноҳ метавонад гардад.

Тибқи маълумоти ситод айни замон гурӯҳҳои муташаккили ҷинойткори ноҳияи Шугнон ва шаҳри Хоруг аз Ҷумҳурии Ислонии Афғонистон қўшиши ворид намудани силоҳ, муҳимот ва маводи муҳадирро доранд, ки ба манфиати мардуми ин вилоят нест. Ҷунин амалҳои барқасдона метавонад вазъиятро ноором ва боз ҳам мураккаб гардонад. Мардуми шарафманди Бадахшон ва гузаштагони ин сарзамин хуб дар хотир доранд, ки дар Афғонистон баъд аз он ки ҳокимият ба дастӣ афғонҳо гузашт ва онҳо сарзамини ҷаби дарёи Амуи тоҷиконро ба зерӣ тасарруфи худ дароварданд, аз он замон то солҳои наздик ҳамеша аз ҷониби зарҳаридони маҳсул қўшиш қарда мешуд, ки як сиёсати истисморӣ ва поймол қардани ҳуқуқу мановфеи соҳибони аслии ин сарзамин, яъне тоҷиконро пеш гиранд ва имрӯз ин ба таври дигар сурат мегирад. Ин гурӯҳи ҷавонон, ки

чашми онхоро имрӯз маводи мухадир кӯр кардааст, даст ба чиноят бар зидди ҳукумати конститутсинӣ мезананд ва дер нест он рӯз, ки аз кардаи хеш пушаймон гашта, ангушти пушаймонӣ мегазанд. Аз ин рӯ, мардуми шарафманди Вилояти мухтори кӯхистони Бадахшон ва алалхусус чавонони онро зарур аст, ки бояд ба игвою дасисаҳои беасосу бемаънӣ, дурӯғу бухтони саркардагони гурӯҳҳои муташаккили чиноятӣ бовар нақунанд, то рӯзи 15 октябр рӯзҳои башумор монда ва ҳар дақиқаро онҳое, ки то имрӯз силохҳои оташфишонро ғайрикунунӣ дар хонаҳои худ нигоҳ медоранд ғанимат шуморанд ва беҳтарин фурсати озод шудан аз ҷавобгарии чиноятиро аз даст надиханд. Боварӣ дорем, ки адолату инсоф ва ақлу ҳирад бар ҷаҳлу нодонӣ ғолиб омада, мардум аз пайи зиндагии озоду осуда мегардад, мо медонем, ки мардуми оддӣ то имрӯз ҳеҷ ғоҳ ба нигоҳдории силоҳи ғайрикунунӣ ниёз надошт ва надорад. Он силохҳо ғандум намеқоранд, танҳо оташ мефишонанд, ки ба сари мардуми маҳалӣ мусибат ва ғаму андух меоранд.

Чунин вазъ мардуми кишвар, аз ҷумла моро водор созад, ки ба масъалаи ҳифзи сулҳ, таҳкими пояҳои давлатдорӣ ва мустаҳкам намудани иқтисоди мудоғиавии давлат ҳамчун шартҳои муҳимтарини пойдеории суботи оромии ҷомеа аҳамияти хосса зоҳир намоем. Мардуми мо ба қадри сулҳу оромӣ бештар мерасад, зеро бо айби як гурӯҳ шахсони зарҳарид, роҳбарони баъзе азҳои сиёсӣ ва хоҷагони ҳоричии онҳо, ҷумҳурии мо ба ғирдобӣ ҷанги шахравандӣ ғирифтор шуда, ҳисороти зиёди моддиву маънавиро паси сар намуда буд.

Ҳар қадоми мо бояд ҳамеша дар хотир дошта бошед, ки сулҳу субот ва оромиву озоиш барои ҳар кишвару миллат, махсусан, барои ҳалқи мо, неъматӣ бузург махсуб ёфта, ҳифзу ҳимояи он вазифаи муқаддаси ҳар як фарди миллатдӯсту ватанпараст ва қулли ҷавонони бонангу номуси Ватан мебошад. Пойдевори давлат бояд мустаҳкам бунёд карда шавад ва он таҳкурсии пеш аз ҳама талқини ҳамаҷонибаи ифтихори ватандорӣ аст. Он бояд дар муқобили маҳалгарой қарор биғирад, зеро ватандӯстӣ ҷавҳари ниҳоист, ки инсонро ба ғузаштаву имрӯзаи кишвараш ошно месозад ва мепаївандад, ба ояндааш муқмаину дилғарм месозад.

Гурӯҳи ҷавонони
вилояти Хатлон